

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 462/2025
28.08.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби Национална служба за запошљавање Београд, против туженог АА из ..., као правног следбеника брисаног привредног друштва „DANIKOL” д.о.о. за услуге и посредовање - у принудној ликвидацији, Нови Сад, чији је привремени заступник Дијана Власис Миленковић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 108.333,29 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 468/24 од 15.05.2025. године, у седници одржаној дана 28.08.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 468/24 од 15.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3871/22 од 26.09.2023. године, у ставу првом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати 108.333,29 динара са законском затезном каматом почев од 01.11.2011. године, до исплате. У ставу другом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 125.534,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 468/24 од 15.05.2025. године, одбијена је жалба туженог, као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због свих законом прописаних разлога.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

У овом спору је правноснажно усвојен тужбени захтев за исплату износа од 108.333,29 динара са законском затезном каматом од 01.11.2011. године, до исплате. Према разлозима другостепеног суда, тужени је једини члан привредног друштва, које је брисано након поступка принудне ликвидације и то са 100% удела, те стога као контролни члан одговара неограничено солидарно за обавезе привредног друштва у ликвидацији, које је брисано. Брисано привредно друштво, чији је тужени био једини члан са уделом од 100%, било је у уговорном односу са тужиоцем као корисник субвенције и на име наведеног уговора је примио субвенцију. На име примљене субвенције, обавеза брисаног привредног друштва била је да прими у радни однос три незапослена лица на неодређено са пуним радним временом и да измирује обавезе по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање. Радни однос једне од запослених је код претходника туженог престао пре истека уговореног рока, па је остала нереализована обавеза корисника субвенције од 13 месеци, а која сразмерно уплаћеном укупном износу од 600.000,00 динара износи опредељених 108.333,29 динара. Будући да наведени износ није враћен тужиоцу, то је обавезан тужени, као контролни члан наведеног привредног друштва, на исплату утуженог износа применом члана 262. и члана 277. а у вези са чланом 548. став 3. и члана 62. став 5. Закона о привредним друштвима.

Ревизија изјављена по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права која је такве природе да изискује ново тумачење права, разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе уколико је судска пракса о предметном правном питању неуједначена. Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Конкретно ревидент указује да није било услова за првобитно утужење привредног друштва, које је касније током поступка брисано из регистра привредних субјеката, односно да исто услед принудне ликвидације није могло имати страначку способност. У вези са наведеним указује на решење Привредног апелационог суда Иж 1650/2018. Наведено не указује на неуједначеност судске праксе с обзиром на то да се тужени позива на решење које је донето у извршном поступку, а не у парничном поступку који би се водио у истој или сличној чињеничноправној ситуацији. Брисано привредно друштво у моменту подношења тужбе је било у принудној ликвидацији и имало правни субјективитет и страначку способност будући да у том моменту још увек није било брисано из регистра привредних субјеката те се исто могло појавити као странка у поступку, на шта указују нижестепени судови. Наведено је сагласно судској пракси. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, као ни разматрањем

питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Како се ревизијом туженог не указује на правно релевантне разлоге за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, нити су испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку да би се дозволило одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 10/23 – др. закон) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против правног претходника туженог поднео тужбу 23.06.2021. године. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела износи 108.333,29 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић